

عنوان مقاله:

بررسی و مطالعه تاثیرات معماری سبز و نقش آن در شیوه سکونت در معماری آپارتمان نشینی (نمونه موردی: مجتمع های شهرک پارس و شهرک اکباتان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی سکونتگاه های انسانی ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علی علایی - استاد یار گروه معماری واحد کرمانشاه / دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت محل سکونت و کیفیت محیط مسکونی در شهرها این فضاهای بعنه مسکونی و ضرورت طراحی فضای باز الگویی برای شکل گیری این فضاهای شهری است و با توجه به نیاز ها و الگوهای رفتاری ساکنان مجموعه همراه با تعریف سر زندگی از دو دیدگاه مورد نظر قرار می گیرد: اصول برنامه ریزی شهری و طراحی محیط مشخص و دیدگاه مربوط به فرهنگ مردم و دیدگاه بعدی به فضاهای شهری و معماری مربوط می شود. و هدف ما از این پژوهش تلفیق فضای باز و فضای سبز که در ابتدای کار به بررسی گونه های گیاهی و چیدمان آنها در فضای مسکونی و در نهایت تاثیر فضای سبز در مجتمع های چون مجتمع های مسکونی اکباتان و مجتمع های واقع در شهرک پارس را مورد تحلیل و بررسی قرار می دهیم و با تحقیق در این باره میخواهیم بینیم که نتایج حاصله چه میزان تاثیر قابل توجی بر سر زندگی افراد ساکن در تمامی ساختمان های که دارای تلفیق فضای سبز هستند دارد. و به عبارتی می توان رکیب فضای سبز و مجتمع های مسکونی را عامل شکل گیری مکانی ایمن و سرزنش دانست و تاثیر آن را در شهرهای ذساسکن این مجتمع ها به وضوح دید.

کلمات کلیدی:

فضای سبز، محیط مصنوع، مجتمعهای اپارتمانی، ارتقا کیفیت، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2086600>

